

דגשים לשיחה אישית

איך גורמים לשיחה אישית להיות משמעותית?

1. חשוב להבין שהשיחה משמעותית לחניך עוד לפני שבכלל התחילה. זה מעמד מאוד מרגש לשבת עם המדריך/ה לשיחה שמתעסקת אך ורק בו. בשביל חניכים זה יכול להיות הרגע הכי משמעותי בשנה. חשוב להתייחס למעמד השיחה כפי שהחניכים מייחסים אליה.
2. חניכים שמגיעים לשיחה רוצים לשמוע מחמאות אבל בעיקר מאוד מעריכים מעריכים שיקוף בונה. רגע שבו המדריך מסביר לחניך איך הוא נראה מבחוץ או איך דברים נראים למרות שזה ברור שהחניך לא מתכוון אליהם. זה יכול להיות לטובה או לרעה (דוגמא- ראיתי אתמול שצעקת לכולם שלא אכפת לך ממה שקורה והלכת הביתה, אבל גם אני וגם אתה יודעים שדווקא מאוד אכפת לך ואולי פשוט קצת נפגעת?)
3. תמיד תמיד, כל אמירה צריכה לחזור בשאלה לחניך. אף פעם לא להגיד לחניכים מה אתם חושבים עליהם או מה שאתם חושבים שהם צריכים לעשות. תמיד להציע הצעה ולשאל אם זה נכון. להחזיר בשאלה זה חשוב מאוד בגיבוש העמדה ועיצוב עצמי מודע לחניך.
4. תמיד להגיע עם מטרה לשיחה ולנסות להוביל את השיחה דרך שאלות מכוונות. לפעמים החניכים יכולים לספר שעות על דברים לא מעניינים. תנסו למקד את השיחה דרך שאלות. כשאתם שואלים אותם שאלות מכוונות אל הנושא. הם לא נפגעים כי הם עדיין רואים שאתם מתעניינים בהם ורוצים לשמוע את דעתם.
5. אם קורה מצב שבשיחה אתם נתקעים ולא מצליחים להוביל את השיחה, תשתמשו בבסיס- "למה? איך? מה?" זה המפתח לכל העמקה של שיחה.
מה - מה היה? מה יהיה? מה עשית? וכו'
למה- למה זה מה שעשית? למה אתה חושב שזה היה נכון? למה הוא עשה את מה שעשה? וכו'
איך- איך זה מרגיש לך? איך זה קרה? איך אתה חושב שצריך להתקדם מכאן? וכו'
6. תעשו הכנה נפשית עם עצמכם לפני שאתם מתחילים שיחה. שיחה אישית דורשת המון הכלה ורמת קשב גבוהה! תנשמו כמה דקות לפני שאתם מתחילים. אם אתם עמוסים רגשית ועסוקים במחשבות, תנסו קודם לדבר עם מישהו שקרוב אליכם ותשחררו את מה שאתם מרגישים. צריך להגיע לשיחה אישית כשאתם מוכנים נפשית. זה חשוב!
7. תשתדלו לתת הפסקה בין שיחה לשיחה, תמיד יש זליגה של כמה דקות. לפעמים חניכים יכולים לבכות, לכעוס, לא למצות את הפואנטה, לא להגיע לנושא שרציתם להגיע אליו. אם יש לכם זמן עדיף להקדיש שעה, אם אתם מרגישים שאתם יודעים לעשות שיחה אישית מדויקת וממצאת תוך חצי שעה זה מעולה!
בכל מקרה תנו רבע שעה בין חניך לחניך.